

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 45/2022
20.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. бр. 619/22 од 30.08.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 67-Пр. бр. 64337/21 од 22.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж. број 12234/22 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној 20.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. бр. 619/22 од 30.08.2022. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 67-Пр. бр. 64337/21 од 22.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж. број 12234/22 од 01.06.2022. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставља прекршајни поступак због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 67-Пр. бр. 64337/21 од 22.02.2022. године, окривљени АА оглашен је одговорним да је дана 28.05.2020. године учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж. број 12234/22 од 01.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Београду 67-Пр. бр. 64337/21 од 22.02.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ. бр. 619/22 од 30.08.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи те према окривљеном за прекршај из члана 332. став 1. тачка 102. у вези члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обустави прекршајни поступак због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка и одлучи да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а према члану 259. став 1. истог закона, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Према стању у списима предмета, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног – адвокату Новаку Влаховићу, већ само окривљеном АА, на који начин је повредио право одбране окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је првостепени прекршајни суд доставио окривљеном 08.04.2022. године првостепену пресуду и да је на исту окривљени поднео жалбу и потом 15.04.2022. године, дакле у оквиру рока прописаног за подношење жалбе, поднео молбу Прекршајном суду у Београду да пресуду достави браниоцу ангажованом пуномоћјем адвокату Новаку Влаховићу. Такође, из списка предмета произилази да је Прекршајни апелациони суд у Београду по поднетој жалби окривљеног одлучио и првостепену пресуду потврдио, а да браниоцу окривљеног, адвокату Новаку Влаховићу првостепени суд није доставио првостепену пресуду.

Код напред наведеног стања, Врховни касациони суд налази да је услед наведеног пропуста у предметном прекршајном поступку учињена битна повреда

одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, с обзиром да противно одредби члана 161. став 1. Закона о прекршајима пресуда Прекршајног суда у Београду 67-Пр. бр. 64337/21 од 22.02.2022. године није достављена браниоцу окривљеног. Тиме што првостепена пресуда није лично достављена браниоцу окривљеног, адвокату Новаку Влаховићу, окривљеном је повређено право на одбрану јер му је ускраћено право да изјави жалбу против првостепене одлуке и укаже на чињенице и доказе који су од значаја за доношење законите одлуке.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијану првостепену пресуду би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на даље поступање.

Међутим, како је окривљени прекршај који му је стављен на терет према изреци првостепене пресуде учинио дана 28.05.2020. године, то је истеком дана 28.05.2022. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 28.05.2022. године, из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде тако што је прекршајни поступак против окривљеног обуставио на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Имајући у виду да је против окривљеног обустављен прекршајни поступак, то је Врховни касациони суд одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, те је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић